

Kristine Heltberg (SF):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg er så forfærdelig begejstret for de ændringer, der er kommet til fra ministerens side, siden disse emner var til behandling sidst. Men det er i og for sig mindre væsentligt.

Det, som jeg vil takke ministeren for, og som jeg synes er det helt centrale i sagen, er, at man i den nuværende situation ikke blot lukker af for den diskussion, som ikke har ført så forfærdelig langt i forrige samling, men at ministeren tager diskussionen frem igen og igen og utrætteligt peger på de væsentlige opgaver, der ligger omkring en modernisering af uddannelsessystemet, sådan at vi ikke skal sække agterud. Ministeren peger især på de nordiske lande, men man kunne såmænd pege på alle andre europæiske lande, som vi er ved at blive overhalet af i øjeblikket.

Det er på tide, at den stive og båseagtige uddannelsesstruktur for de 16-19-årige brydes. Om det netop skal være lige nøjagtig sådan, som ministeren stiller det op, er i og for sig mindre væsentligt. Det væsentlige er, at denne diskussion ikke får lov til at gå i stå. Det væsentlige er, at vi virkelig prøver at argumentere en gang til for – selv over for nok så forstokkede meninger – at denne sag skal løses.

Det drejer sig dels om selve det væsentlige brud, der sker netop for de 16-19-årige, hvad deres uddannelse angår. Det er jo her, at taberne, den såkaldte restgruppe, først viser sig, de, der går ud på et arbejdsmarked for at møde en arbejdsløshedssituation, de overhovedet ikke kan magte.

Det er på dette område, vi har det store efterslæb over for de voksne, der har fået en for kort uddannelse, og jeg er meget taknemlig over, at forslaget hedder 10.-12. uddannelsesår og ikke de 16-19-årige. Der er meget relevant peget på de muligheder, som, så vidt jeg forstår, også økonomisk set ligger i at åbne adgangen for voksne, der ikke har har fået den tilstrækkelige uddannelse, til at få indhentet deres efterslæb med støttemuligheder, som jeg forstår skal være af en rimelig art også for denne gruppe. Det er helt centralt for mig, at man på dette punkt ikke sætter nogle bestemte aldersgrænser.

Vi kommer måske igen som sidste gang til at diskutere i en ret hed og spændt atmosfære, men det er dog den eneste vej til at komme fremad, og jeg vil tilsige vor støtte til at få

dette forslag så nær en gennemførelse som overhovedet muligt, eventuelt med forskellige ændringer og kompromiser. Men selve tanken om at komme videre er det helt principielle i år, sådan som det var det i fjor.

I øvrigt vil jeg henvise til, hvad jeg sagde om disse ting ved den forrige behandling i fjor, og i mindre grad fæste mig ved ændringerne, som man måske kunne tage lidt nærmere op i udvalget.

Gerda Møller (KF):

Jeg har som andre måttet sidde og pløje mig igennem begge forslagene og sammenligne dem med hinanden punktum for punktum, især de mange bemærkninger, og jeg har da også lagt mærke til, at der er ændringer både inden for punkterne og især inden for bemærkningerne, ændringer, som vel går ud på at skulle imødekomme noget af den kritik, som blev rejst fra mange sider under første behandling i marts i år.

Men selv om ministeren nu kun skal godkende og ikke fastsætte fagkredsen, undervisningsplanerne og timeplanerne, er hovedsigtet med forslaget stadig væk det samme, og derfor vil den konservative folketingsgruppe også stadig væk nære den samme skepsis, som vi gjorde under første behandling i marts måned.

Vi er stadig væk positive over for at øge uddannelsesmulighederne for de handicappede og for dem, der forlader folkeskolen efter 9. eller 10. skoleår, og vi finder det også yderst vigtigt at fastholde den femtedel, som hidtil er forsvundet ud af uddannelsessystemet, inden for en eller anden form for uddannelse.

Vi er også tilhængere af størst mulig smidighed gennem fornuftige overgangsordninger, men vi er ikke tilhængere af, at ministeren vil søge den politiske og administrative styring samlet hos sig selv på bekostning af erhvervslivets indflydelse på uddannelsen af den arbejdskraft, som erhvervslivet selv skal aftage.

I hvert fald kan vi ikke se, at forslaget har gennemgået nogen ændring på dette punkt, og vi kan heller ikke se rimeligheden i, at man skal slå så godt arbejdende uddannelsesinstitutioner som de tekniske skoler og handelsskolerne osv. i stykker. Vi er ikke sikre på, at dette forslag ikke kan være begyndelsen til, at de kan slås i stykker igennem den samordning, der er foreslået.

Jeg har et enkelt spørgsmål til ministeren.